

SKATTENYTT

OFFICIELLT ORGAN FÖR TAXERINGSNÄMNSORDFÖRANDENAS RIKSFÖRBUND

NR 1—2 1986

Nyheter i skattelagstiftningen under år 1985

Av kammarrättsassessorn David Ask

Skatt på inkomst och förmögenhet

Kulturarbetarnas skatteförhållanden m m

(Prop 1984/85:93, SkU 1984/85:28, SFS 1985:225-227; se även SN 1985 s 257 ff).

För kulturarbetare och andra rörelseidkare gäller fr o m 1986 års taxering bl a att vissa utgifter från tiden innan en rörelse etablerats skall få dras av i efterhand, dock inte från tid som ligger längre tillbaka än året före det år då rörelsen påbörjats. Vidare får den skattskyldige, om han eller hon arbetat minst 800 timmar i bostaden under året, ett schablonavdrag på 2 000 resp 4 000 kr beroende på om arbetet utförts i egen fastighet eller i en hyresrätts- eller bostadsrättslägenhet. Betydelsen av resor för kulturarbetare har markerats i lagtexten, och dessutom har föreskrivits att all inkomst av tjänst skall utgöra A-inkomst. Som exempel på inkomst som skall utgöra A-inkomst nämns i propositionen bl a bidrag och stipendier från Sveriges författarfond och konstnärsnämnden. Slutligen avser man att åstadkomma en mera enhetlig

behandling av kulturarbetarnas deklARATIONER genom en ökad information och en överföring av deklARATIONERNA till taxeringsnämnder med särskild sakkunskap.

Bolagsskattesatsen vid 1985 års taxering

(Prop 1984/85:112, SkU 1984/85:33, SFS 1985:70)

Ett aktiebolag med kalenderår som räkenskapsår får vid 1985 års taxering tillämpa skattesatsen 32% även om bolaget för någon del av sin verksamhet har ett beskattningsår som påbörjats före den 1 januari 1984. Regeln har tillkommit för att komma till rätta med vissa ej avsedda effekter av sänkningen av den statliga bolagsskattesatsen från 40 till 32% och begränsningen av rätten till lagernedskrivning från 60 till 50% av lagervärdet, som införts fr o m 1985 års taxering.

Beskattningen av Statens Bostadsfinansieringsaktiebolag m m

(Prop 1984/85:150, bil 1, s 63-64, och 1.9, SkU 1984/85:64, SFS 1985:470)

Statens Bostadsfinansieringsaktiebolag skall — på samma sätt som Konungariket Sveriges stadshypotekskassa och Sveriges allmänna hypoteksbank — få göra avdragsgilla avsättningar till reservfond så länge fonden inte överstiger 2% av skulderna. Denna avdragsrätt skall gälla fr o m 1986 års taxering. Vidare skall avdrag som gjorts för avsättning till reservfond eller säkerhetsfond återföras till beskattning i den mån fonden — t ex i samband med förlusttäckning — har satts ned. Den bestämmelsen skall tillämpas fr o m 1987 års taxering. På förslag av skatteutskottet skall tillämpningen dock begränsas till att omfatta fondavsättningar som hänför sig till 1986 års taxering eller senare. Denna begränsning har tillkommit för att stadshypotekskassan och hypoteksbanken inte skall behöva till beskattning återföra fondmedel som byggts upp före ikraftträdandet.

Försäkringsrörelser

(Prop 1984/85:144, SkU 1984/85:53, SFS 1985:248-250)

Den skattepliktiga nettointäkten för utländska skadeförsäkringsanstalters försäkringsverksamhet här i landet, som beräknas enligt en schablon, skall fr o m år 1986 beräknas till 2% av premieinkomsterna för samtliga slag av försäkringsrörelse. Detta åstadkoms genom en sänkning av procentsatsen för transportförsäkrings- och sjökaskoförsäkringsrörelse från 5 till 2% (2 § 6 mom. tjugotredje stycket lagen om statlig inkomstskatt).

Vidare har en ändring gjorts i beskattningen av inländska livförsäkringsanstalter, som innebär att utrymmet för skattefri konsolidering i rörelse som avser sjuk- och olycksfallsförsäkring ökats. Detta har åstadkommit genom en ändring i spärregeln i 2 § 6 mom fjärde stycket lagen om statlig inkomst-

skatt, så att de försäkringstekniska skulderna avseende sjuk- och olycksfallsförsäkring vid tillämpning av regeln får räknas upp med en femtedel mot tidigare en tjugonedel. Den nya lydelsen av bestämmelsen skall i och för sig gälla först vid 1986 års taxering, men för att förslaget skall få effekt redan vid 1985 års taxering har den nya bestämmelsen också tagits in i en särskild lag som blir tillämplig vid denna taxering.

Konvertibla skuldebrev och optionslån

(Prop 1984/85:193; SkU 1984/85:62; SFS 1985:307-309, se även SN 1985 s 324 f)

Nya beskattningsregler gäller för vissa värdepapper som vid sidan av aktier och obligationer utges av aktiebolagen i finansieringssyfte.

Ett *konvertibelt skuldebrev* — dvs ett skuldebrev som av innehavaren får bytas ut mot en aktie i bolaget — skall realisationsvinstbeskattas enligt gängse aktievinstregler (evig beskattning). Anskaffningskostnaden skall utgöras av emissionspriset om förvärvet av skuldebrevet skett i samband med ett aktieinnehav och av köpeskillingen om skuldebrevet inköpts på annat sätt. Om någon köper en företrädesrätt att delta i en emission av konvertibla skuldebrev och senare säljer den aktie han erhållit genom att utnyttja konverteringsrätten skall han som anskaffningskostnad ta upp summan av köpeskillingen för företrädesrätten och emissionspriset för det konvertibla skuldebrevet.

Har ett konvertibelt skuldebrev vid ikraftträdandet innehafts i fem år eller mera får som anskaffningskostnad tas upp skuldebrevets marknadsvärde vid ikraftträdandet.

Ett *skuldebrev utgivet i ett optionslån* — dvs ett skuldebrev förenat med en optionsrätt som kan avskiljas från skuldebrevet och omsättas separat — skall liksom tidigare beskattas enligt bestämmelserna för annan lös egendom än aktier. Som anskaffningsvärde skall emellertid i fortsättningen skuldebrevets marknadsvärde vid emissionen tas upp.

Själva *optionsrätten* skall, liksom konvertibla skuldebrev, beskattas enligt vanliga aktievinstregler. Anskaffningsvärdet för en optionsrätt som förvärvats av en tidigare aktieägare i bolaget skall utgöras av skillnadsbeloppet mellan emissionspriset och skuldebrevets marknadsvärde (restvärdet). För den som inköpt optionsrätten utan samband med ett tidigare aktieinnehav skall köpeskillingen anses som anskaffningskostnad och för den som inköpt en företrädesrätt att delta i en emission av optionslån skall anskaffningskostnaden beräknas till summan av köpeskillingen för företrädesrätten och restvärdet.

Företrädesrätten att teckna konvertibla skuldebrev och optionslån skall också beskattas enligt vanliga aktievinstregler. En aktieägars företrädesrätt skall därvid anses anskaffad för 0 kr. Om företrädesrätten inköpts skall köpeskillingen anses som anskaffningskostnad.

De nya bestämmelserna har trätt i kraft den 1 juli 1985 och ersatt en

tillfällig lagstiftning om förbud mot avdrag för förluster på optionslån (prop 1984/85:97, SkU 1984/85:27, SFS 1985:74).

Uthyrning av fritidsfastigheter

(SkU 1984/85:36, SFS 1985:131)

Beloppsgränsen för schablontaxering av småhus som hyrs ut för fritidsändamål höjs från 4 000 till 8 000 kr fr o m inkomståret 1986, dvs fr o m 1987 års taxering.

Utvidgning av schablonmetoden vid bostadsbeskattningen

(Prop 1984/85:224, SkU 1985/86:3, SFS 1985:822)

Bostadsföretag, som i funktion och ekonomisk inriktning står de allmännyttiga bostadsföretagen nära, skall efter särskilt medgivande av regeringen liksom dessa få tillämpa schablonmetoden för beräkning av inkomst av fastighet. En följd härav blir att vinstdelningsskatt inte tas ut av företag som fått ett sådant medgivande, även om det är ett aktiebolag eller en ekonomisk förening. De nya reglerna skall tillämpas redan fr o m 1986 års taxering.

Lagringsavgift avseende naturgas

(Prop 1984/85:172, FöU 1984/85:13, SFS 1985:638)

Riksdagen har antagit ett förslag om en ny lag om försörjningsberedskap på naturgasområdet. Den nya lagen innehåller bl a bestämmelser om att den som inte håller fastställt beredskapslager skall till staten erlägga en särskild avgift (lagringsavgift), som inte skall vara avdragsgill. Uppräkningen i 20 § KL över ej avdragsgilla kostnader kompletteras därför med denna avgift. Ändringen i KL har trätt i kraft den 1 januari 1986.

Avdragsrätt för nordiska socialavgifter

(Prop 1985/86:12, SkU 1985/86:4, SFS 1985:922-924)

För att minska problemen för de löntagare som bor i Sverige och arbetar och betalar sk trygdeavgift i Norge har en rätt till allmänt avdrag vid inkomsttaxeringen införts för obligatoriska socialavgifter som påförts i annat nordiskt land. Sådana avgifter omfattas nämligen inte av det nordiska dubbelbeskattningsavtalet och räknas därför inte av vid beräkningen av den svenska skatten. Den nya avdragsrätten gäller retroaktivt fr o m 1983 års taxering. Skattskyldiga som önskar åtnjuta avdrag vid 1983, 1984 och 1985 års taxeringar får anföra besvär enligt 100 § taxeringslagen (1956:673).

Nya bosättningsregler i skattelagstiftningen samt nya regler vid beskattning av lön vid utlandstjänstgöring

(Prop 1984/85:175, SkU 1984/85:59; SFS 1985:362-365, se även SN 1985 s 493 f och 1986 s 25 f)

Det skatterättsliga bosättningsbegreppet har utvidgats till att i princip omfatta alla fysiska personer som tidigare har haft sitt egentliga bo och hemvist i Sverige och som under beskattningsåret har väsentlig anknytning till Sverige. Vidare har den tid, under vilken den som flyttar från Sverige till utlandet skall visa att han inte har väsentlig anknytning till Sverige, förlängts från tre till fem år. Denna bevispresumtion skall utöver svenska medborgare gälla alla som varit bosatta i Sverige i minst 10 år.

Vidare har den tidigare s k ettårsregeln ersatts med en sexmånadersregel. Den nya regeln innebär i princip att en person som uppbär inkomst vid utlandstjänstgöring skall undantas från beskattning i Sverige för denna inkomst om tjänstgöringen pågått minst sex månader och avsett anställning hos arbetsgivare som bedriver näringsverksamhet från fast driftställe i det land där arbetet utförs. Den som inte är anställd hos sådan arbetsgivare skall ändå befrias från skatt i Sverige på inkomst från utlandstjänstgöring om vistelsen och anställningen varat minst ett år i ett och samma land.

Anställda ombord på utländska fartyg är undantagna från skatt i Sverige om fartyget går i oceanfart och anställningen och vistelsen utomlands varat minst sex månader. En förutsättning är att den anställdes arbetsgivare är en fysisk person bosatt i Sverige eller en här hemmahörande juridisk person. I denna del har tillämpningen begränsats till taxeringsåren 1986—1988.

Även anställda i stat och kommun kan komma att undantas från skatt i Sverige om staten resp kommunen bedriver näringsverksamhet från fast driftställe i utlandet.

I lagtexten slås också fast hur lång tid den skattskyldige kan vistas i Sverige utan att förlora skattebefrielsen.

Den nya lagstiftningen skall i princip tillämpas första gången vid 1987 års taxering såvitt avser bosättningsreglerna och i övrigt vid 1986 års taxering.

Schablonavdrag för egenavgifter i inkomstlaget tjänst, m m

(Prop 1985/86:45, SkU 1985/86:9, SFS 1985:1017—1024)

Riksdagen har beslutat införa ett system liknande det som gäller för rörelseidkare och jordbrukare för skattskyldiga som uppbär sådana ersättningar som skall taxeras som inkomst av tjänst och som ger upphov till skyldighet att betala egenavgifter till socialförsäkringarna m m. Anledningen är främst vissa konsekvenser som uppkommer för sjömän på grund av de nya beskattningsreglerna vid utlandstjänstgöring (prop 1984/85:175, SkU 59). De nu aktuella reglerna innebär att den skattskyldige redan vid taxeringen för det beskatt-

ningsår avgifterna hänför sig till under inkomst av tjänst får ett schablonavdrag på 18% av inkomsten under beskattningsåret. Detta schablonavdrag skall återföras till beskattning året därpå, samtidigt som ett nytt avdrag — denna gång med de faktiskt påförda egenavgifterna — skall medges vid den taxeringen. Redan vid 1986 års taxering skall schablonavdrag medges.

Riksdagens beslut innebär också att den beloppsgräns om 100 kr som gäller för att fastighetsägare skall beskattas för samfällighetsinkomst, höjs till 300 kr. Beloppet skall i fortsättningen utgöra ett grundavdrag och inte som förr ett gränobelopp. Även beloppsgränsen 100 kr för samfällighetens skyldighet att lämna kontrolluppgift höjs till 300 kr. Dessutom sker en höjning från 2 000 kr till 5 000 kr beträffande det värde av en andel under vilket någon förmögenhetsredovisning ej behöver ske hos delägaren. Också dessa bestämmelser skall tillämpas redan vid 1986 års taxering.

Slutligen kommer den tillfälliga bestämmelse om avdrag för ökade levnadskostnader som gäller vid 1984—1986 års taxeringar i fråga om arbete inom byggnads- och anläggningsbranschen att gälla även vid 1987 års taxering.

Stiftelsen Småföretagsfonden

(Prop 1984/85:193, SkU 1984/85:62, SFS 1985:307)

Stiftelsen Småföretagsfonden befrias från 1985 års taxering från skattskyldighet för förmögenhet och för all annan inkomst än inkomst av fastighet.

Särskild skattereduktion år 1985

(Prop 1984/85:162, SkU 1984/85:55, SFS 1985:242)

Alla löntagare får en skattereduktion år 1985 på 600 kr, dock högst 1 % av den del av lönen som överstiger 20 000 kr. Full skattereduktion om 600 kr uppnås således vid en inkomst av anställning på 80 000 kr. Skattereduktionen har beaktats redan år 1985 genom att preliminärskatten för juni satts ned med 600 kr. Detsamma gäller i fråga om sjömansinkomst som beskattas enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt.

Förlängning av generalklausulen mot skatteflykt

(Prop 1985/86:49, SkU 1985/86:11, SFS 1985:1013)

Riksdagen har godkänt en förlängning av lagen (1980:865) mot skatteflykt till att gälla till och med år 1988. Mot slutet av perioden skall justitiekanslern göra en ny utvärdering av lagstiftningen.

Dubbelbeskattningsavtal med Trinidad och Tobago samt med Luxemburg

SFS 1984:246 och 1985:49 (Prop 1983/84:134, SkU 1983/84:34)
(Trinidad och Tobago)

SFS 1984:174 och 1985:132 (Prop 1983/84:18, SkU 1983/84:21)
(Luxemburg)

Dubbelbeskattningsavtalet med Trinidad och Tobago skall tillämpas på inkomster som förvärvas den 1 januari 1985 eller senare.

Dubbelbeskattningsavtalet med Luxemburg skall tillämpas fr o m 1982 års taxering.

Åland

(Prop 1984/85:205, SkU 1984/85:66, SFS 1985:642)

Det nordiska dubbelbeskattningsavtalet har utvidgats till att omfatta Åland i fråga om den finska kommunalskatten. Ändringen skall tillämpas på inkomster som förvärvats den 1 januari 1984 eller senare och på förmögenhet som taxeras år 1985 eller senare.

Taxering och uppbörd

Förenklad självdeklaration

(Prop 1984/85:180, SkU 1984/85:60, SFS 1985:405—413; se även SN 1985 s 392 f)

Ett förenklat deklarationsförfarande har fr o m 1987 års taxering införts för flertalet av landets löntagare, pensionärer och villaägare med enkla inkomstförhållanden.

Det nya systemet, som bygger på skatteförenklingskommitténs betänkande (SOU 1984:21) Förenklad självdeklaration (se SN 1984 s 251), inrymmer i princip inkomst av tjänst, inkomst av kapital, inkomst av schablonbeskattad fastighet och smärre aktieinkomster samt vissa allmänna avdrag. I den förenklade deklarationen skall den skattskyldige bara behöva försäkra att hans inkomster stämmer överens med de kontrolluppgifter han fått och att övriga uppgifter, som förtryckts på blanketten, är riktiga. Avdragsyrkanden och andra uppgifter som skattemyndigheterna saknar kännedom om måste där-
emot redovisas i deklarationen.

Beträffande de materiella beskattningsreglerna har det nuvarande schablonavdraget om 1 000 kr under inkomst av tjänst höjts till 3 000 kr och omfattar även avdrag för resor till och från arbetet inkl de 1 000 kr som den skattskyldige tidigare måste stå för själv. Avdraget på 100 kr under inkomst av tjänst avseende andra inkomster än arbetsinkomster har slopats.

Under inkomst av kapital har man individualiserat sparavdraget och höjt det till 1 600 kr per individ. Vidare har avdraget för förvaltningskostnader begränsats till den del som överstiger 1 000 kr och räntan på överskjutande skatt gjorts skattefri samtidigt som räntesatsen halverats.

Då det gäller reavinster för aktier har ett nytt avdrag på 1 000 kr införts för aktier som innehafts mindre än två år. Avdraget vid försäljning av äldre aktier, som tidigare var på 3 000 kr för såväl ensamstående som makar gemensamt, har omvandlats till ett individuellt avdrag på 2 000 kr.

Kontrolluppgiftsskyldigheten har utökats och bl a har föreskrivits att banker och andra kreditinstitut skall lämna kontrolluppgifter i fråga om räntor (Ang bankernas kontrolluppgiftsskyldighet se nedan prop 1985/86:58).

Vidare skall skattetillägg normalt inte tas ut vid rättelse av oriktig uppgift i fråga om inkomst av tjänst eller kapital. När det gäller inkomst av tjänst skall detta gälla redan fr o m 1985 års taxering.

Slutligen har genom beslutet den automatiska indexregleringen i statsskatteskalan upphävts.

Kontrolluppgiftsskyldigheten för banker m m

(Prop 1985/86:58, SkU 1985/86:14, SFS 1985:1029)

I syfte att underlätta för bl a banker att införa lämpliga rutiner för sitt uppgiftslämnande i samband med övergången till förenklad självdeklaration har riksdagen beslutat att den beloppsgräns om 500 kr som gäller för uppgiftsskyldighet i fråga om räntor vid 1987 och 1988 års taxeringar, endast skall gälla för räntor på konton. I fråga om andra slags räntor, t ex räntor på obligationer, skall uppgift lämnas oavsett belopp. Beslutet innebär vidare att RSV skall vid 1987 års taxering få medge undantag från uppgiftsskyldigheten, om det finns synnerliga skäl till det.

I de fall ingen åtskillnad kan göras på ränta och kapital skall hela det utbetalade beloppet anges i en kontrolluppgift. Vidare skall VPC ange aktieinnehavet hos en fysisk person oavsett om personen lyft någon utdelning eller ej. Även en fysisk persons innehav av andel i aktiefond och i utländsk juridisk person skall redovisas i kontrolluppgift. Slutligen skall kontrolluppgift inte lämnas i fråga om räntor till stiftelser som tilldelats organisationsnummer.

Preliminärskatt för egendomsivräntor

(Prop 1984/85:144, SkU 1984/85:53, SFS 1985:248—250)

Genom lagstiftning våren 1984 kom egendomsivräntor fr o m halvårsskiftet 1984 att inordnas i de allmänna bestämmelserna för beskattning vid egendomsöverlåtelse. De nya bestämmelserna innebär således bl a att egendomsivräntor inte längre beskattas som inkomst av tjänst. Som en följd härav har föreskrivits att preliminär A-skatt inte skall utgöras för intäkt av sådana ivräntor, om inte ivräntan utgår på grund av egendomsöverlåtelse som ägt rum före den 1 juli 1984.

Ändringar i uppbördslagen

(Prop 1984/85:192, SkU 1984/85:61, SFS 1985:404)

Arbetsgivare, som har överklagat ett beslut varigenom han ålagts betalningsskyldighet för arbetstagares skatt, skall kunna få anstånd med betalningen i avvaktan på att förvaltningsdomstol slutligt avgör ärendet.

Vidare skall reglerna i uppbördslagen om nedsättning av kvarskatteavgift till två procent tillämpas utan ansökningsförfarande och beaktas redan vid den ordinarie debiteringen av slutlig skatt. Möjligheterna att erhålla nedsättning av kvarskatteavgiften till två procent har också utvidgats.

Det särskilda skattepostgirokonto, centrala skattekontot, som tidigare kunnat användas av den som inte vetat till vilken länsstyrelse en skatteinbetalning skolat göras, har slopats. I fortsättningen skall inbetalning i sådana fall göras till länsstyrelsen i det län där den skattskyldige är bosatt.

Slutligen har vidtagits en mindre ändring av reglerna om utmätning av fordringar på skatt som skall återbetalas.

Avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter m m

(Prop 1984/85:108, SkU 1984/85:40, SFS 1985:146—154)

En särskild lag om avräkning av skatter och avgifter har införts som innebär en utvidgning av det allmännas nuvarande möjligheter att genom avräkning ta i anspråk restituerade skatter och avgifter för betalning av skatter, avgifter och böter som överlämnats för indrivning. Kronofogdemyndigheten prövar frågor om avräkning. De nya reglerna har trätt i kraft den 1 september 1985.

Vissa ändringar har också vidtagits i skatteregisterlagen. Bl a skall skatteregistret få förses med dels uppgifter om en skattskyldigs ombud, dels vissa uppgifter med anknytning till eventuellt fastighetsinnehav och dels uppgift om bosättningsland och tidpunkt för byte av bosättningsland. Vidare skall uppgifter om att någon registrerats för inbetalning av innehållen preliminär A-skatt eller för inbetalning av arbetsgivaravgifter normalt få lämnas ut från registret till enskilda. Syftet är att underlätta en undersökning huruvida en påtänkt uppdragstagare har ställning som självständig företagare eller om det föreligger skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på ersättningen.

Preskription av skattebrott m m

(Prop 1984/85:47, JuU 1984/85:14, SFS 1985:105—116)

Tiden för åtalpreskription vid vissa brott mot skatte- och avgiftsförfattningarna, där preskriptionstiden tidigare var kortare än fem år, har förlängts till fem år. Vidare har regler införts om att preskription av ett skattebrott skall

kunna hindras genom att den misstänkte i viss ordning personligen delges en underrättelse om misstanke om brottet. För vissa särskilt allvarliga brott — bl a skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri och försök därtill — skall preskriptionstiden efter beslut av tingsrätt få förlängas med inalles högst fem år, om den misstänkte håller sig undan eller vistas utomlands och därför inte kan nås för delgivning.

De nya reglerna har föranlett vissa följdändringar i fråga om eftertaxering eller annan efterbeskattning i samband med skattebrott. Dessa ändringar innebär dock att den tidigare ordningen i allt väsentligt behållits i sak.

Lagändringarna har trätt i kraft den 1 juli 1985. De nya reglerna om preskriptionsavbrott genom delgivning av brottsmisstanke och om förlängning av preskriptionstiden får tillämpas även på brott som begåtts före ikraftträdandet, om brottet inte redan dessförinnan har preskriberats.

Skatteadministrationen

Sammanhållen skatteförvaltning

(Prop 1985/86:55, BoU 1985/86:11)

Riksdagen har godkänt ett förslag till ny organisation för skatteförvaltningen på grundval av betänkandet (SOU 1985:20) Sammanhållen skatteförvaltning. Reformen, som enligt beslutet skall genomföras den 1 januari 1987, innebär att länsstyrelsernas skatteavdelningar bryts ut ur länsstyrelserna och bildar egna myndigheter, läns-skattemyndigheter, en i varje län. RSV får till uppgift att leda verksamheten i landet och läns-skattemyndigheten får under RSV motsvarande uppdrag inom länet. En organisationskommitté skall förbereda omorganisationen och bl a överväga olika möjligheter för att stärka medborgarinflytandet.

Allmänt ombud inom folkbokföringen

(Prop 1985/86:56, SkU 1985/86:18, SFS 1985:1121)

Mot bakgrund av bl a folkbokföringens betydelse för en korrekt beskattning skall staten få besvärsmålsrätt i ärenden om kyrkobokföring och mantals-skrivning och ett allmänt ombud inrättas som skall föra det allmännas talan i dessa ärenden. Det allmänna ombudet skall främst bevaka dels att folkbokföringen blir korrekt i samband med inflyttning till eller avflyttning från riket, dels att från prejudikatssynpunkt viktiga folkbokföringsmål förs vidare till avgörande i domstolarna. Det allmänna ombudet skall placeras på riksskatteverket och ha hela riket som verksamhetsområde.

Domstolarna och eko-brotten

(Prop 1984/85:178, JuU 1984/85:39, SFS 1985:415-417)

Vidlyftiga eller komplicerade brottmål, i vilka ekonomiska eller skatterättsliga förhållanden har väsentlig betydelse för bedömningen, skall i fortsättningen företrädesvis handläggas av vissa särskilt utsedda tingsrätter, i princip en för varje åklagarregion. Dessa tingsrätter skall ha möjlighet att i brottmål låta experter på ekonomiska och skatterättsliga frågor ingå i rätten som särskilda ledamöter. De ekonomiska experterna skall utses av domstolen bland personer som i förväg förordnats av regeringen. Som skatterättsliga experter skall domare från främst länsrätterna och kammarrätterna tjänstgöra.

Även hovrätterna får i det nya systemet möjlighet att anlita ekonomiska och skatterättsliga experter.

I fråga om de allmänna domstolarnas handläggning av skattebrottmål har en uttrycklig skyldighet föreskrivits för domstolen att i sådana mål samråda med en allmän förvaltningsdomstol eller en förvaltningsmyndighet, där en fråga om skatt eller avgift som har samband med skattebrottmålet är anhängigt.

Den nya lagstiftningen har trätt i kraft den 1 juli 1985.

Tjänsteansvaret för taxeringsfunktionärer

(Prop 1984/85:117, JuU 1984/85:34, SFS 1985:740)

Tidigare gällde att taxeringsnämndernas ledamöter inte var straffrättsligt ansvariga för oaktsamma handlingar i samband med ett taxeringsbeslut. Liksom andra offentliga funktionärer skall de numera kunna ställas till ansvar för vårdslös myndighetsutövning i sådana fall. Lagändringen har trätt i kraft den 1 januari 1986.

Investeringsfonder m m

Förlängt frisläpp av investeringsfonder m m

(SFS 1985:366)

Regeringen har beslutat förlänga frisläppet av de allmänna investeringsfonderna. Beslutet innebär att fonderna får användas för

1. byggnads- och markarbeten som utförs före utgången av mars 1987,
2. inventarier som anskaffas före utgången av mars 1987 under förutsättning att de är avsedda att användas inom de regionalpolitiska stödområdena,
3. marknadsföring utomlands före utgången av mars 1987.

Det nya frisläppet omfattar avsättningar t o m 1986 års taxering (bokslut t o m den 31 december 1985).

Regeringen har vidare beslutat om frisläpp av förnyelsefonder (SFS

1985:44) samt om vissa ändringar beträffande frisläppet av de särskilda investeringsfonderna (SFS 1985:43).

Utnyttjande av investeringsfonder vid tjänsteexport m m
(Prop 1984/85:140, NU 1984/85:33, SFS 1985:471-472)

Som ett led i att främja svensk export av tjänster skall de allmänna och särskilda investeringsfonderna få utnyttjas för tjänsteexportfrämjande åtgärder, t ex reklam, marknadsundersökningar och utbildning med syfte att öka tjänsteexporten. Vidare får regeringen medge att fonderna tas i anspråk i samband med investeringar i maskiner och andra inventarier utomlands. En förutsättning för ett sådant medgivande bör enligt propositionen vara att den utländska verksamheten utgör en del av den rörelse som det svenska företaget bedriver i Sverige. Vidare bör hänsyn tas till om frisläppet enligt tillämpligt dubbelbeskattningsavtal innebär en skattecredit eller, vilket blir fallet om dubbelbeskattningsavtalet med det aktuella landet förskriver exempt-metoden för undvikande av dubbelbeskattning, en definitiv skattelättnad. I sistnämnda fall bör ett medgivande lämnas endast undantagsvis. Dessutom sägs att ett fondutnyttjande utomlands bör medges endast beträffande stora och lätt identifierbara projekt och om investeringen framstår som önskvärd från allmän synpunkt.

De nya reglerna har trätt i kraft den 1 juli 1985.

Inbetalning på likviditetskonto

(Prop 1984/85:150 bil 1 och 1.9 och prop 1984/85:217, FiU 1984/85:30, SFS 1985:582)

I syfte att åstadkomma en allmän indragning av överlikviditeten inom näringslivet och kommunsektorn har föreskrivits att en viss del av 1984 års lönesumma skall inbetalas på likviditetskonto i riksbanken. Kommunerna skall betala in ett belopp motsvarande 6 % av vad som överstiger 20 milj kr i januari 1986. Näringslivet skall betala in sammanlagt 10 % av samma del. Inbetalningen skall ske med 6 % i augusti 1985 och 4 % i januari 1986.

Övrigt

Allemanssparandet

(Prop 1985/86:50, FiU 1985/86:7, SFS 1985:1078)

Det s k allemanssparandet förekommer i två former, sparande på riksspar-konto i bank (allemansspar) och värdepapperssparande i kapitalsparfond (allemansfond). F n utgör högsta tillåtna månadsinsättning i allemanssparandet 800 kr. Totalt får en sparare sammanräknade nettoinsättningar i båda sparformerna uppgå till högst 30 000 kr. Avkastningen är skattefri.

I syfte att stimulera hushållssparandet har regeringen i en proposition föreslagit att ytterligare insättningar på sammanlagt 5 000 kr skall få göras under första kvartalet 1986 och att gränsen för de ackumulerade nettoinsättningarna höjs till 35 000 kr. Riksdagen har bifallit förslaget.

Avgiftsuttaget till ATP

(Prop 1985/86:59, Sfu 1985/86:9, SFS 1985:1005)

Riksdagen har beslutat fastställa avgiftsuttaget för ATP till 10,0 procent för år 1986 och till 10,2 procent för år 1987.

Skatteutjämningsavgifter m m

(Prop 1984/85:150 bil 1 och 1.9, FiU 1984/85:29, SFS 1985:533)

I syfte att neutralisera ökningen av skatteutjämningsbidraget till kommunerna år 1986 har kommuner och landstingskommuner ålagts att under det året erlægga en särskild skatteutjämningsavgift på grundval av det totala skatteunderlaget. Avgiften skall dels finansiera uppräkningsdelen av det ordinarie skatteutjämningsbidraget för år 1986, dels möjliggöra ett extra skattebidrag utan att försämra statsbudgetens saldo.

Utöver denna avgift skall för år 1986 en särskild avgift erläggas för att minska spännvidden i de kommunala skattesatserna. Åtgärden som — om man ser till utfallet av 1984 års taxering — berör Danderyds, Lidingö och Solna kommuner kombineras med ett riktat stöd till kommuner med en hög utdebitering för att möjliggöra en sänkning av skattesatsen för år 1986.

Utbetalning av kommunalskattemedel m m

(Prop 1984/85:150 bil 1 och 1.9, FiU 1984/85:29, SFS 1985:534)

ATP-avgifter och preliminärskatt betalas i regel in den 18:e varje månad och inflyter till staten tre dagar senare. Under denna tid är medlen placerade i PK-banken. Kommunalskattemedlen till kommunerna betalades tidigare i sin helhet ut av staten den 18 varje månad och nådde kreditmarknaden den 19 i månaden.

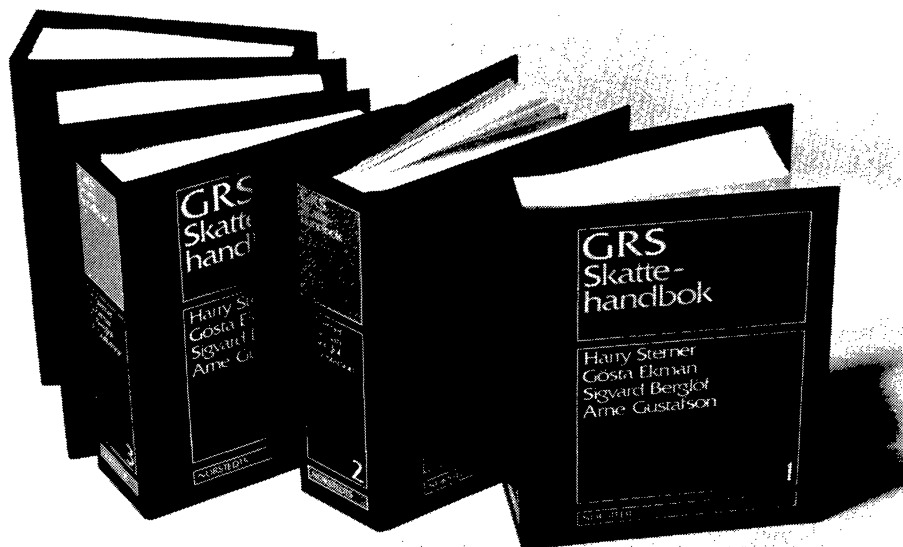
I syfte att bättre synkronisera betalningsströmmarna ändrades utbetalningsrutinerna vid budgetårsskiftet den 1 juli 1985 så att endast hälften av kommunalskattemedlen utbetalas den 18 och återstoden den 20 varje månad.

Samtidigt har föreskrivits att ändringar av de kommunala taxeringarna inte längre skall beaktas vid skatteavräkningen med kommunerna. Härigenom uppnås administrativa förenklingar utan att kommunernas ekonomi nämnvärt påverkas. De flesta ändringarna har nämligen gällt juridiska personer som inte längre beskattas kommunalt. I de fall där stora negativa avvikelser förekommer till följd av denna förändring får kommunerna ansöka om extra skatteutjämningsbidrag.

Uppdelning av den allmänna fastighetstaxeringen

(Prop 1984/85:222, SkU 1985/86:2, SFS 1985:820—821)

Den allmänna fastighetstaxeringen delas upp för att få till stånd en jämnare fördelning över åren. Det nya systemet innebär i huvudsak att fastighetsbeståndet indelas i tre grupper som taxeras skilda år under en sexårig omloppstid. År 1988 skall hyreshus-, industri-, exploaterings- och specialenheter taxeras, år 1990 småhusenheter och år 1992 lantbruksenheter. Därefter skall taxering ske vartannat år i samma ordningsföljd.

Skattebibeln

GRS SKATTEHANDBOK i ny, utökad och aktuell upplaga ombesörjd av Gösta Ekman, f. d. generaldirektör vid Riksskatteverket; Sigvard Berglöf, regeringsråd och redaktör för Skattenytt; Arne Gustafson, Industriens skattesakkunnige, Industriförbundet; och Harry Sterner, en av GRS ursprungliga författare.

Den nya, utökade upplagan omfattar 5 å 6 band. Författningstext, kommentar och rättsfall återges nu samlat under respektive paragraf. De första två banden har redan utkommit. De omfattar författningstext, kommentar och rättsfall till 24–37 §§ kommunalskattelagen. Där-

efter följer i mars 1986 motsvarande material för 1–23 §§ och 38–43 §§. De resterande banden beräknas komma ut under 1986. Uppdatering av redan publicerat material sker 2–3 gånger om året till en kostnad av ca 1:25 per sida.

Skattehandboken har blivit den mest övergripande och kompletta framställningen över svensk inkomst- och förmögenhetsbeskattning. Den är den självklara källan för skattekunskanden för såväl domare, advokater, revisorer och privatpersoner som för finans- och ekonomichefer i företag.

Jag beställer _____ ex av SKATTEHANDBOKEN **del I**

_____ ex av **del II**

_____ ex av **del III**

Pris 607:50 exkl moms (750:– inkl) per del.

Namn _____

Företag _____

Adress _____

Postadress _____

Underskrift _____

Frånkras n
Mottagaren
betalar posten

Norstedts Laghandböcker

SVARSPOST

Kundnummer 31563000

103 10 Stockholm